

SAX

redactioneel onafhankelijk magazine van Saxion

Gratis naar
Midnight in Paris
Kijk snel op pagina 36

Seks, drugs en drank

HOI 2011 in beeld

'Ik ben de jongen in de doos'

Housing expectations too high

Nummer 1, september 2011

Pema Gurung studeert voor een beter leven

**'Ik
schaam
me niet,
ik ben
trots'**

Het is een wereld van verschil. Opgroeien in een primitief dorpje in de Himalaya of studeren bij Saxion. Pema Gurung (19) maakte beiden mee en vertelt aan Sax de opmerkelijke weg die hij heeft bewandeld. Het levensverhaal van een bijzondere student: "Ik schaam me nergens voor, maar ben juist trots op de route die ik tot nu toe heb afgelegd."

We kunnen allemaal wel een voorstelling maken hoe het eruit moet zien in het Himalayagebergte. Hoge bergtoppen met hier en daar een verdwaald huisje. Mannen werken met behulp van ezels op het land en de bevolking leeft er zonder televisie. Met zo'n voorstelling houdt het beeld vaak op. Hoe het is om daadwerkelijk zo primitief te leven is een ander verhaal, weet ook Pema Gurung. De student is opgegroeid in het Nepalese dorpje Dolpa, middenin het Himalayagebergte. Het contrast is groot vergeleken met het landgoed van Galerie Groeneveld in Almelo, waar Gurung momenteel verblijft bij de familie die zijn één jaar oudere zus Sumchog vijftien jaar geleden adopteerde.

Hoe anders waren de eerste jaren uit het leven van Gurung. Waar hij nu geniet van alle luxe die het leven kent, waren de eerste jaren van zijn leven zwaar. "Dolpa ligt op de grens met Tibet. Het is erg primitief, een verstopt gebied. Er is geen licht of elektriciteit. Ik heb daar de eerste jaren van mijn leven gewoond, totdat ik de mazelen kreeg." Gurung moest naar het ziekenhuis in de hoofdstad Kathmandu. Het werd een barre tocht voor hem en zijn ouders. "Het is vanaf Dolpa een paar weken lopen naar de hoofdstad", zegt Gurung.

Ondertussen laat hij foto's zien. Van het landschap in Nepal, maar ook van het huis waarin zijn ouders leven. Het lijkt op een hut, opgebouwd uit modder en allerlei andere materialen die op dat moment voorhanden waren. Gurung bladert verder in zijn album. Hij stopt bij een foto van een jongen die in een doos ligt te slapen. "Dit ben ik ook", zegt hij. "Toen we in Kathmandu waren moesten we op straat leven."

Gelukkig duurt dat niet lang voor Gurung. Hij werd opgepikt door het ROKPA Children's Home. Een opvangtehuis voor kinderen uit arme gezinnen en weeskinderen. Daar veranderde zijn leven. Hij ging naar school, leerde Engels en kreeg te eten. "Mijn ouders konden niet voor mijn onderwijs betalen. Ik bleef achter in het opvangtehuis. Zij ondersteunden mijn ouders ondertussen. Iedere winter kwamen mijn vader en moeder me opzoeken."

Gurung is niet het enige kind uit het gezin dat opgroeit in het ROKPA Children's Home. Twee oudere zussen zitten er ook en worden later geadopteerd door een Amerikaans gezin uit Colorado en een Nederlands gezin uit Almelo. "Via internet heb ik altijd contact met mijn zus in Almelo gehouden. Met een musicalgroep van het tehuis reisden we ieder jaar door Europa. Zo heb ik haar in 2005 in Schotland voor het eerst weer ontmoet. Sindsdien zien we elkaar ieder jaar. Als ik haar zie is het alsof ik in een spiegel kijk. Mijn ouders hebben het er niet moeilijk mee dat mijn zusjes geadopteerd zijn. Ze zijn blij dat ze adoptieouders hebben die goed voor ze zorgen. Bovendien waren mijn zusjes ziek toen ze geadopteerd werden. Sumchog moest geopereerd worden toen ze naar Nederland vertrok. Als dat niet gebeurd was, dan was ze nu misschien niet meer in leven geweest."

Gurung's ouders hopen wel dat hun zoon terugkeert naar Dolpa. "Maar dat zie ik niet meer gebeuren, ik kan niet meer zonder internet", lacht hij. "Mijn ouders hebben op me ingepraat. Ze wilden dat ik zou trouwen en terug zou komen naar Dolpa zodat ik kon helpen op het land. Mijn ouders zijn boer in Nepal. Ze worden ouder en kunnen niet alles meer

zelf. Als oudste zoon word dan van je verwacht te helpen. Ik heb lang over hun voorstel nagedacht en in eerste instantie heb ik ermee ingestemd. Alleen konden mijn ouders geen vrouw voor mij vinden. In de tussentijd ben ik op mijn beslissing teruggekomen. Ik wilde in het buitenland studeren en op die manier iets terugdoen voor mijn ouders. Voor een maandsalaris in Nederland moeten mensen in Nepal een jaar werken. Op deze manier kan ik mijn ouders ook helpen."

Gurung studeert inmiddels zeven maanden bij Saxion. Eerst volgde hij de opleiding International Business and Management Studies, maar komend schooljaar wil hij een opleiding aan de Hospitality Business School volgen. "Daarna hoop ik werk in Nederland te vinden. Iets wat in relatie staat met Nepal. Wellicht dat ik dan deels in Nepal kan verblijven."

Het mag duidelijk zijn, het leven van Gurung is ingrijpend veranderd. Van het leven in de Himalaya kan hij zich nog maar weinig herinneren. "Alleen bij het zien van de foto van mezelf in die doos komen herinneringen boven. Dan zie ik flitsen van slechtere tijden. Ik weet dat ik me ziek voelde. Die beelden blijven maar terugkomen. Maar ik schaam me niet voor mijn afkomst. Ik ben juist trots op de weg die ik heb afgelegd. Het leven in armoede heb ik ingeruild voor een studie in Nederland."

Willem Korenromp

Terug naar Nepal

Pema Gurung is in augustus samen met zijn zusje Sumchog teruggegaan naar Nepal. "De productie-maatschappij IDTV is geïnteresseerd in ons verhaal. Ze volgen mij een jaar en maken aan de hand daarvan een documentaire. Zij hebben ook de reis naar Nepal gefinancierd. Voor mij is het vier jaar geleden dat ik voor het laatst bij mijn ouders in de bergen ben geweest, voor mijn zusje vijftien jaar. Voor haar is het moeilijk, aangezien zij de taal niet spreekt."